

overhovedet ikke var fastsat nogen Begrænsning af Statens økonomiske Risiko. Mindretallet havde heller ikke kunnet faa Klarhed over, om Krisefondens Oprettelse vilde faa nogen Indflydelse paa Landets Valutapolitik. — Forslaget om *tvungen Nedsættelse af Indlaansrenten* maatte Mindretallet bestemt fraraade. Den dermed tilsigtede Nedsættelse af Udlaansrenten vilde formentlig blive næsten betydningsløs, og en Tvangsnedsættelse af Indlaansrenten som isoleret Foranstaltning kunde ikke paaregnes at ville føre til Konverteringsmuligheder i nævneværdig Udstrækning; navnlig vilde en Konvertering af Landkreditforeningsobligationerne ikke kunne naas. — Mindretallet *vilde være villigt til* — i Forbindelse med den af Banker og Sparekasser tilbudte frivillige Nedsættelse af Indlaansrenten — gennem Staten at stille Midler til Raadighed med det Formaal at konvertere de Obligationer, som dertil maatte være egnede, samt til at overveje Muligheden af at stille Midler til Raadighed til Opkøb af Kasseobligationer, som staaar lavt, med det Formaal at nedskrive Debitorernes Forpligtelser eventuelt ved Overførsel til andre Serier. Det Tab, som muligt vilde opstaa senere for Staten ved Kurstab paa de opkøbte Kasseobligationer, vilde Mindretallet foreslaa dækket ved Optagelse af et Statslaan. Endvidere pegede Mindretallet paa det betimelige i, at Staten selv skred til Konvertering af sine opsigelige Laan. — Sluttelig gjorde Mindretallet opmærksom paa, at medens den foreslaaede Lov antagelig vilde blive uden nævneværdig Betydning, vilde Loven kunne »medføre uoverskuelige *Vanskeligheder* for Banker og Sparekasser, specielt for Pengeinstitutterne udenfor København samt for de mindre Pengeinstitutter i København«, og det fandt det betænkeligt »ved Lovgivningsforanstaltninger at berøve Nationens Sparere en Indtægt af deres opsparede Kapital«.

De af Flertallet foreslaaede Ændringer vedtoges enstemmigt eller uden Afstemning (de Konservative undlod at stemme), og ved 3. Behandling, hvor Afstemningen efter Begæring fra konservativ Side foregik ved Navneopraab (Sp. 4284), *vedtoges* Lovforslaget med 76 Ja mod 21 Nej. I (Himmelstrup [V.]) svarede: Stemmer ikke.

I *Landstinget* kom baade Forhandlingen i Salen og Udvalgsarbejdet for en stor Del til at dreje sig om Muligheden for at tilvejebringe en *Løsning af Rentenedsættelsesspørgsmaalet ad Frivillighedens Vej*. Herom oplyses i Udvalgets Betænkning: Fra Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser og fra Bestyrelsen for De danske Provinsbankers Forening fremkom i de *første Henvendelser* Tilbud om en frivillig Nedsættelse af Indlaansrenten paa Anfordring til